

**VREDEGERECHT
van het kanton
GRIMBERGEN**

Rolnummer : 10A661

Rep. : 542/11

uitgifte afgeleverd
aan :
op :
BUR nr. :
Kosten :

V O N N I S

Op de buitengewone openbare terechtzitting van **woensdag, zestien maart tweeduizend en elf**, in de gerechtszaal van het Vrederecht van het kanton Grimbergen, werd door Luc LEMMERLING, Vrederechter, bijgestaan door Christiane VANDEN WYNGAERT, Hoofdgriffier van het Vrederecht van voormeld kanton, het volgende vonnis uitgesproken :

IN ZAKE VAN :

HET VLAAMS GEWEST vertegenwoordigd door de Vlaamse Regering, overeenkomstig artikel 82 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming van de instellingen, gewijzigd bij de wet van 8 augustus 1988 en de bijzondere wetten van 12 januari 1989, 16 januari 1989, 5 mei 1993 en 16 juli 1993, op verzoek van de Vlaamse Minister van Mobiliteit en Openbare Werken, handelend krachtens de wet van 18 december 1986 en het Decreet van de Vlaamse Raad van 23 december 1986,

Door tussenkomst van de heer Voorzitter a.i. van het Comité tot Aankoop van onroerende goederen Brussel II, Finance Tower (27° verd.) 1000 BRUSSEL, Kruidtuinlaan 50 bus 391, alwaar woonstkeuze wordt gedaan, vertegenwoordigd door mr Krista ESSELENS, loco mr Marc KADANER, advocaat te 1170 Watermaal-Bosvoorde, Terhulpesteenweg 150,

Eisende partij in onteigening

TEGEN :

vertegenwoordigd door mr Johan
VERSTRAETEN, advocaat te 3000 Leuven, Vaartstraat 68-70,

Verwerende partij in onteigening

Gelet op het verzoekschrift van 30 augustus 2010, neergelegd ter griffie door de eisende partij in onteigening op 30 augustus 2010,

Gelet op het proces-verbaal van neerglegging dd. 30 augustus 2010,

Gelet op de beschikking-dagbepaling dd. 30 augustus 2010,

Gelet op de kennisgeving op basis van artikel 4 van de wet van 26 juli 1962, verstuurd per aangetekend schrijven op 30 augustus 2010,

Gelet op de dagvaarding van plaatsvervangend gerechtsdeurwaarder Sofie VANWELCKENHUIJZEN loco gerechtsdeurwaarder José FARASYN te Kraainem d.d. 10 september 2010,

Gelet op de artikelen 2,3,4,30,34,37 en 41 van de wet van 15 juni 1935 op het taalgebruik in gerechtszaken,

Gelet op het proces-verbaal van plaatsopneming dd. 21 september 2010 (rep.: 1981/10),

Gelet op de beschikking op basis van artikel 747 § 1 Ger.W. dd. 21 september 2010,

Gelet op de kennisgeving van rechtsdag op basis van artikel 747 § 1 derde lid Ger.W., verstuurd aan partijen op 21 september 2010, voor de zitting van 23 februari 2011,

Gelet op de conclusies neergelegd door de verwerende partij in onteigening op 15 november 2010,

Gelet op de conclusies neergelegd door de eisende partij in onteigening op 12 januari 2011,

Gelet op de syntheseconclusies neergelegd door de verwerende partij in onteigening op 15 februari 2011,

Gehoord de partijen in hun middelen en verklaringen op de zitting van 23 februari 2011, waarop de zaak in beraad werd genomen.

§ 1. HET VOORWERP VAN DE DEBATTEN.

1. Aan de orde is het Ministerieel Besluit van 22-04-2010 van de Vlaamse Minister van Mobiliteit en Openbare Werken dat met toepassing van de wet van 26 juli 1962 de onteigening tot voorwerp heeft van een aantal onroerende goederen op het grondgebied van de gemeente Zemst met het oog op de aanleg van vrijliggende fietspaden langsheen de N227,

2. hierna aangeduid als de onteigende, is de eigenares van het onroerend goed gelegen te 1982 Zemst, Tervuursesteenweg, 435, aan de N227 aldaar, gekadastrerd bij de vierde afdeling van de gemeente Zemst (voorheen Elewijt), onder sectie A, n° 119 E3 en groot drie are en negentien centiare.

3. De onteigende strook, aangeduid als inname n° 114 van het onteigeningsplan n° 1M3D8F 0 00 000295D00, is negen centiare groot. Volgens de onteigeningsnota van 21-09-2010 van het VLAAMS GEWEST, verder de onteigenaar genoemd, omvat deze inname een deel van de parking met een diepte van ongeveer 80 centimeter.

4. De onteigende roept de onbevoegdheid in van de Minister van wie het onteigeningsbesluit uitgaat, de schending van artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de motivering van bestuurshandelingen en het gebrek aan motivatie van zowel de noodzakelijkheid van de onteigening als van haar hoogdringendheid.

5. Zij wijst erop dat haar voormelde eigendom in het verleden het voorwerp heeft uitgemaakt van het ministerieel onteigeningsbesluit van 26-07-2006 dat door het vonnis van deze rechtbank van 22-07-2009 (a. r. n° 09A452 – rep. n° 1777/09) in strijd werd bevonden met de voormelde wet van 29 juli 1991 zodat het heeft beslist dat de onteigeningsrechtspleging niet kon worden voortgezet.

6. Gegeven dat het gerechtelijk wetboek krachtens zijn artikel 2 van toepassing is op rechtsplegingen van onteigening tenzij anderszins bepaald (PAQUES, "L'expropriation pour cause d'utilité publique", uitgave Larcier, 2001 n° 44) wat in casu niet het geval is, houdt de rechtbank, wat de onteigende betreft, wegens artikel 748bis Ger. W. hierna enkel rekening met haar syntheseconclusie van 16-02-2011 en met de enige conclusie van de onteigenaar van 12-01-2011.

§ 2. DE WETTIGHEID VAN HET ONTEIGENINGSBESLUIT.

7. De onteigende is van oordeel dat artikel 6/7° van het Besluit van de Vlaamse Regering van 13-07-2009 tot bepaling van de bevoegdheden van de leden van de Vlaamse Regering (B.S. van 22-07-2009) geen delegatiebevoegdheid ter zake onteigeningen inhoudt, zodat het ministerieel besluit van 22-04-2010 onwettig is.

8. Artikel 159 van de Grondwet, dat bepaalt dat “*de hoven en rechtbanken de algemene, provinciale en plaatselijke besluiten en verordeningen alleen toepassen in zover ze met de wetten overeenstemmen*”, treft alle administratieve overheden. Oordeelt de rechter dat het wettigheidsbeginsel werd geschonden dan heeft hij de grondwettelijke plicht het betrokken besluit buiten toepassing te laten (A. ALEN, Handboek van het Belgisch Staatsrecht, uitgave Kluwer 1995 p.218 n° 243).

9. Het onteigeningsbesluit van 22-04-2010 verwijst o.a. naar artikelen 2 § 6 en 6/7° van het Besluit van 13-07-2009. Luidens artikel 2 § 6 “*is mevrouw Hilde CREVITS bevoegd voor het beleidsdomein mobiliteit en openbare werken vermeld in artikel 14 van het organisatiebesluit*” en luidens artikel 6/7° “*hebben de leden van de Vlaamse Regering delegatie voor de verwerving, kosteloos of onder bezwarende titel van onroerende domeingoederen ten bate van de Vlaamse Gemeenschap of het Vlaams Gewest*”.

9.1. Terecht weliswaar schrijft de onteigenaar op p. 3 van zijn conclusie dat onroerende goederen op meerdere wijzen kunnen verworven worden zodat de term *verwerving* ook onteigeningen betreft, maar dat doet niet ter zake omdat artikel 6/7° het enkel heeft over *domeingoederen*.

9.2. *Domeingoederen* zijn de goederen van de publiekrechtelijke rechtspersonen, de goederen die de Staat bestemt tot het algemeen nut. Het gaat om de “*aan de administratie toebehorende goederen die ononbeerlijk zijn voor het vervullen van een openbare dienst of voor het behartigen van een openbare noodwendigheid*” (F. VAN NESTE, Zakenrecht, in de reeks 'Beginselen van Belgisch Privaatrecht', uitgave Story-Scientia, 1990 nrs. 84-87 – E. VANDER PEYPEN, “De onteigeningsmachtiging” in “Onteigeningen, de voorafgaande fase”, uitgave C.R.O.W.-Intersentia 2006 n° 150), en dus niet om goederen die zoals in casu aan particulieren toebehoren.

9.3. Werkeloos is bijgevolg de verwijzing door de onteigenaar naar artikel 4 van het Besluit van 13-07-2009 naar luid waarvan “*de aangelegenheden die bij artikel 2 tot (?) zijn toegewezen aan de leden van de Vlaamse Regering eveneens de middelen en instrumenten omvatten waarmee deze aangelegenheden effectief gerealiseerd kunnen worden (...)*” : die “*middelen en instrumenten*” kunnen immers enkel domeingoederen tot voorwerp hebben.

9.4. De onteigenaar verwijst ook nog naar het Decreet van 13-04-1988 van het Vlaams Gewest waarvan artikel 2 van haar Regering heeft gemachtigd "*over te gaan tot onteigening ten algemene nutte van de onroerende goederen in de gevallen waarin zij oordeelt dat de verkrijging ervan noodzakelijk is voor de uitbouw van de infrastructuur of voor het beleid inzake de gewestelijke aangelegenheden, zoals bepaald in de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming van de instellingen*". Terecht repliceren de onteigenden dat zij niet de bevoegdheid van de onteigenaar betwisten om onteigeningen te kunnen doorvoeren maar wel dat die bevoegdheid ad hoc aan minister CREVITS was gedelegeerd.

9.5. De verwijzing naar de door het ministerieel besluit van 22-04-2010 vermelde mobiliteitscovenants doet om dezelfde reden evenmin ter zake.

10. Welke minister was wèl bevoegd was om het besluit te ondertekenen ?

10.1. Weliswaar bepaalt het eerste lid van artikel 13 van het Besluit van 13-07-2009 dat de minister bevoegd voor de binnenlandse aangelegenheden delegatie heeft om onteigeningsmachtigingen te verlenen aan de gemeenten, de provincies, de intergemeentelijke samenwerkingsverbanden en de erkende provinciale ontwikkelingsmaatschappijen en verwijst het daartoe naar het Besluit van de Vlaamse Regering van 19-12-1991, maar dit besluit betreft onteigeningsmachtigingen aan ondergeschikte besturen terwijl de onteigening in casu door het VLAAMS GEWEST zelf wordt ondernomen.

10.2. Om dezelfde reden is het tweede lid van dat artikel 13 niet van toepassing naar luid waarvan "*de leden van de Vlaamse Regering delegatie hebben om onteigeningsmachtigingen te verlenen aan instellingen of rechtspersonen die onder hun bevoegdheid vallen*".

10.3. Vermits het ministerieel besluit van 13-07-2009 aan minister CREVITS niet de bevoegdheid heeft gedelegeerd om, ter uitvoering van haar beleidsdomein, aan particulieren toebehorende onroerende goederen te onteigenen en de delegatie de uitzondering is op de regel van collegiale besluitvorming (artikel 22 van het Bijzonder Decreet van 07-07-2006) is het besluit onontkoombaar dat de Vlaamse Regering collegiaal tot de voorliggende onteigening had moeten beslissen, wat niet blijkt te zijn gebeurd.

11. Bijgevolg is het ministerieel onteigeningbesluit niet wettig tot stand gekomen zodat het geen gevolgen kan hebben en zodat de rechtbank niet toekomt aan het onderzoek van de andere door de onteigende ontwikkelde argumenten.

OM DEZE REDENEN, DE VREDERECHTER,

op tegenspraak en in eerste aanleg,

Stel de onwettigheid vast van het ministerieel besluit van 22 april 2010 van de Vlaamse Minister van Mobiliteit en Openbare Werken dat met toepassing van de wet van 26 juli 1962 en met het oog op de aanleg van vrijliggende fietspaden langsheen de N227 de onteigening ten algemene nutte tot voorwerp heeft van een deel van het onroerend goed gelegen te 1982 Zemst, Tervuursesteenweg, 435, gelegen aan de N227 aldaar, gekadastraerd bij de 4e afdeling van de gemeente Zemst (voorheen Elewijt), onder sectie A, n° 119 E 3 en groot drie aren en negentien centiaren, toebehorend aan

Verklaart de vordering bijgevolg ontoelaatbaar,

Beslist dat er geen aanleiding toe bestaat om de onteigeningsrechtspleging voort te zetten,

Veroordeelt het VLAAMS GEWEST tot de betaling aan
van de gerechtskosten, voor haar begroot op de basisrechtsplegingsvergoeding van duizend tweehonderd euro (1.200 €),

De vrederechter tekent met de hoofdgriffier,

Chr. Vanden Wijngaert

L. Lammerling